

ת"פ 42245/09/12 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות נגד שמעון צור, לב אברהם, יוסי אלדמן שלמייב, אברהם אבירם ספר

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 42245-09-12 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות נ'
צור(עציר) ואח'
20 ינואר 2014

בפני כב' השופטת שרון קיסר
המאשימה
נגד
הנאשמים
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות
1. שמעון צור (עציר)
4. לב אברהם (אחר/נוסף)
3. יוסי אלדמן שלמייב
2. אברהם אבירם ספר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

ב"כ הנאשמים 3 ו- 4 עו"ד ירון פורר

גזר דין - נאשמים 3 ו- 4

מבוא

1. הנאשמים 3 ו-4 הורשעו, על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות כדלקמן:

קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), **התפרצות לבית מגורים בצוותא**, לפי סעיף 406(ב) וסעיף 29 לחוק, **גניבה בצוותא**, לפי סעיף 384 + סעיף 29 לחוק, **ועבירת היזק בזדון**, לפי סעיף 452 לחוק.

הנאשם 4 הורשע בנוסף לעבירות לעיל, בעבירה של **העלבת עובד ציבור**, לפי סעיף 288 לחוק.

2. יצוין, כי אף הנאשמים 1 ו-2 הודו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, וגזר הדין בעניינם ניתן על ידי כב' השופט ירון לוי ביום 5.6.2013. ביום 17.9.2013, התקבל באופן חלקי ערעור שהוגש על ידי נאשמים אלה ועונשם הוקל.

עמוד 1

על נאשם 1, שהורשע גם בתיק נוסף, הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל, שכללו הפעלת שני מאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪.

על נאשם 2 הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, במצטבר לעונש המאסר אותו ריצה הנאשם באותה עת, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 5,000 ש"ח. כן נקבע כי בכפוף להפקדת סכום של 50,000 ₪ יושב רכבו של נאשם 2 אליו, וככל שלא יופקד הסכום, יחולט הרכב.

כתב האישום המתוקן

3. במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן, היה ברשות נאשם 2 רכב מסוג פולקסוואגן טוארג, מ.ר: 48860 (להלן: "הטוארג"), וברשות נאשם 3 היה רכב מסוג מזדה, מ.ר: 7974257 (להלן: "המזדה").

על פי עובדות האישום הראשון, סמוך ליום 4.9.12, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשרו הנאשמים קשר להתפרץ לבית מגורים בעיר גדרה.

לשם קידום הקשר, בתאריך 4.9.2012, נסעו הנאשמים 1-3 ברכב הטוארג.

באותו מועד ובהמשך לאמור, סמוך לשעה 10:22, הגיעו הנאשמים לרחוב פרחי בר בגדרה. כאשר נאשמים 2 ו-3 הגיעו לרכב הטוארג לחניון בניין מספר 3 ברחוב הנ"ל. נאשם 1 הגיע בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, בעוד נאשם 4 הגיע למקום והוציא מרכב המזדה תיק נסיעות גדול ונכנס לבניין.

מיד ובסמוך לכך, התפרצו הנאשמים, בצוותא חדא, לדירה בבניין, בכך שפתחו את דלת הבית בכוח, על-ידי עיקום מנעול הדלת, והכנסת לום בין הדלת למשקוף תוך עיקום לשונית הדלת, ונכנסו לדירה.

הנאשמים גנבו מהדירה, בצוותא, כספת קטנה, סגורה, שהייתה מקובעת לקיר והכילה אקדח השייך למתלונן, וכן קופסת תכשיטים אשר הכילה עגילי זהב, צמיד זהב, שרשרת עשויה זהב לבן, עגילים וטבעות. בנוסף גנבו 4 שעוני יד לגבר, אייפד של חברת אפל, 3 בקבוקי בושם, בקבוק משקה אלכוהולי, ומזומנים בסך של 1,800 דולר ו-2,820 ₪.

הנאשמים שפכו חומר ניקוי על דלת הדירה ועל הפרקט בדירה, וגרמו נזק לפרקט.

סמוך לשעה 10:48, יצאו הנאשמים 1-3 מהבניין, כשנאשם 1 אוחז בידיו את התיק שהכיל את הרכוש הגנוב, הכניסו לתא המטען של המזדה ונכנסו למושב הנוסע, בעוד נאשם 4 ממתין במזדה. מיד ובסמוך לכך נהג הנאשם 4 במזדה, יחד עם נאשם 1 עזבו את המקום. נאשמים 2 ו-3 עזבו אף הם את המקום.

הנאשמים נלכדו על ידי המשטרה כשהם מחזיקים בצוותא חדא בתיק ובו הרכוש הגנוב, בכפפות ובשני לומים.

על פי עובדות האישום השני, ביום 11.9.12, סמוך לשעה 14:00, התקיים דיון בהארכת מעצרו של הנאשמים. במועד הדיון, קרא נאשם 4 לעברו של נציג המשטרה בדיון "בן זונה" וכן "יאללה תפוס כיוון".

4. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים, כי לאחר הרשעתם של הנאשמים 3 ו-4, ועובר לטיעונים לעונש, יתקבל תסקיר מבחן בעניינם. עם זאת הובהר כי אין הסכמה עונשית בין הצדדים בעניינם.

תסקיר המבחן בעניינו של נאשם 3

5. בתסקיר המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם 3, המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו, הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות ומתן צו מבחן למשך 18 חודשים.

שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 26, גרוש ואב לילד כבן 3. הנאשם סיים כעשר שנות לימוד, היה תלמיד בעל קשיי התנהגות ואף טופל לסירוגין בטיפול תרופתי, כי לא גויס לצה"ל וכבר באותה העת החל להסתבך עם החוק.

עוד צוין בתסקיר, כי הנאשם חווה קושי כלכלי בבית מגיל צעיר, כי הוריו בשנות ה-60 לחייהם, ובשנים האחרונות אינם עובדים למחייתם, כי אביו נכה צה"ל ואילו אימו סובלת מבעיות בריאותיות.

לעניין ביצוע העבירות בתיק זה, צוין כי הנאשם ביטא אחריות על מעשיו, מבין את חומרתם ואת הפגיעה באחר. הנאשם תיאר כי באותה תקופה חבר לחברה שולית וניהל אורח חיים שאופיין בין היתר בביצוע עבירות רכוש. כן צוין, כי הנאשם שיתף בכנות בתחושת הריגוש אותה הוא חש בעת ביצוע העבירה, אולם כיום הוא מסוגל להתייחס באופן ביקורתי וענייני לעבירות שביצע, להשלכות ולנזקים שנגרמו כתוצאה מהתנהגותו, ומגלה אמפתיה כלפי הקורבנות ורכושם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם שיתף פעולה עימם לאורך תקופה של תשעה חודשים, וכי השתתף בטיפול קבוצתי מדי שבוע. בתקופת הטיפול הנאשם הביע מוטיבציה של ממש לבחון את המניעים שהובילו אותו לנהוג בעבריינות לאורך חייו, משתף בכנות בתחושותיו, ומסוגל להגמיש עמדותיו בתחומי חייו השנים, לרבות בקשיו המשפחתיים והזוגיים. הנאשם מתמיד בשמירת קשר משמעותי עם בנו ומגלה אחריות כלפיו בכך שמשלם מזונות מדי חודש. צוין, כי ההתרשמות היא כי הנאשם עושה מאמצים לשקם את חייו, כי בפער להיכרותם עימו בשנת 2009 קיימת תזוזה בעמדותיו, כאשר כיום הוא נתון בצומת משמעותי בחייו ומבין את החשיבות שבהמשך השתלבותו בטיפול משמעותי.

לסיכום ציין שירות המבחן, כי הנאשם עבר תהליך משמעותי בשנה האחרונה, כי ניתק את קשריו עם גורמים בעייתיים, וכעת מתמקד בקידומו התעסוקתי, פרנסתו וקשריו המשפחתיים והזוגיים. הנאשם מוכר לשירות המבחן בעברו כמטופל אשר לא שיתף פעולה ולא היה מודע למצבו, ואילו כיום הוא מגלה כוחות תפקוד חיוביים, הבאים לידי ביטוי בתפקודו כאב, התמדתו בעבודה, ושיאיו להקים תא משפחתי מבוסס ויציב.

שירות המבחן הדגיש כי נוצר בסיס חיובי להמשך טיפול בשירות המבחן וכי קיים סיכוי משמעותי לחזק את התנהלותו היציבה של הנאשם באמצעות טיפול.

שירות המבחן פירט את גורמי הסיכון מהנאשם, שהם אורח חייו של הנאשם בעבר, מעורבותו הקודמת בפלילים, ואופי וחומרת העבירות אותן ביצע, לאחר שכבר ריצה מאסר בפועל ולחובתו מאסר על תנאי.

גורמי הסיכוי שפורטו על ידי שירות המבחן הם העובדה שהנאשם שיתף פעולה באופן מלא עימם במשך תקופה משמעותית, כי ניכרת מהנאשם עייפות ורצון לשינוי, כי הנאשם מתפקד בעבודתו, מגלה מחויבות כאב, ומביע נכונות להמשך קבלת טיפול במסגרת צו מבחן ממושך, אשר ממנו מסוגל כיום הנאשם להפיק תועלת ולתמוך בתפקודו הנורמטיבי הנוכחי.

נוכח כל אלה, סבר שירות המבחן כי יש להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם שתחבל במאמציו לשנות את אורח חייו, כאשר לטענת שירות המבחן יש לנצל עיתוי זה על מנת לאפשר לו להמשיך באפיק השיקומי. לפיכך, כאמור, שירות המבחן המליץ להאריך את המאסר על תנאי התלוי כנגד הנאשם, להטיל צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 300 שעות וזאת לצד עונש מותנה נוסף וצו מבחן למשך 18 חודשים.

תסקיר המבחן בעניינו של נאשם 4

6. בתסקיר אשר הוגש בעניינו של הנאשם 4, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם 4 בצו מבחן לתקופה של שנה, במהלכה ישולב הנאשם בהליך טיפולי קבוצתי, להפנותו לבחינת התאמתו להליך גפ"ן (גישור פוגע נפגע) המתקיים בשירות המבחן, ונוכח חומרת העבירות בהן הורשע, במידה ויחליט בית המשפט להשית על הנאשם מאסר בפועל, לאפשר לנאשם לרצותו בדרך של עבודות שירות, וזאת כדי שיוכל להמשיך בהליך השיקומי שהחל במסגרתו.

שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 26, רווק, יליד אוזבקיסטן, אשר עלה ארצה עם משפחתו בהיותו כבן שנתיים, מתגורר כיום עם ארוסתו בלוד, עובד כשכיר בחברת אינסטלציה מזה 6 חודשים, ומצוי בימים אלו במעצר בית לילי בפיקוח הוריו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, גויס לצה"ל אך פוטר לאחר שנה בשל אי התאמה, כאשר במהלך שירותו הצבאי נדון לחודשיים מאסר בגין ביצוע עבירת עריקות. לאחר שחרורו מהצבא, התקשה הנאשם לגלות יציבות תעסוקתית ולהתמיד במסגרות לאורך זמן, עבד במגוון עבודות מזדמנות, והקים לפני שנה וחצי בשותפות עם אחיו עסק מסוג פיצוציה, אשר נחל כשלון והפסדים כספיים מהם התקשה להתאושש.

באשר לביצוע העבירות בתיק זה, הנאשם הסביר את ביצוען על רקע מצוקה כלכלית, משבר רגשי שחווה באותה העת, ונטייתו להיות מושפע מגורמים שוליים אליהם התחבר. כן צוין, כי הנאשם הינו בעל נטייה לאימפולסיביות וקושי בוויסות דחפים, אך יחד עם זאת, צוין, כי כיום הוא מסוגל להתבונן בביקורתיות על התנהגותו ומבין כי עליו לשנות את דרכו.

צוין כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ועל הנזקים שנגרמו למתלוננים בשל העבירות אותן ביצע, והביע את רצונו לעבור תהליך של איחוי פגיעות עם המתלוננים, במסגרתו הוא מעוניין לבקש את סליחתם ולפצותם במידת הצורך.

כן צוין, כי במסגרת פיקוח מעצר הבית, שולב הנאשם בטיפול קבוצתי של שירות המבחן, אליו הגיע בהתמדה ולקח בו חלק פעיל ומשמעותי, כאשר במהלך הטיפול העמיק מודעותו לתהליכים ולדפוסים שהובילו אותו לביצוע העבירה, למד לזהות מצבי סיכון ואף רכש כלים מתאימים שסייעו לו להימנע מהתנהגות בעייתית דומה בעתיד. הנאשם הביע רצון בפני שירות המבחן להמשיך בהליך הטיפולי שהחל בשירותם, במטרה להעמיד ולחזק את שלמד בקבוצה.

בבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית בעתיד מצד הנאשם, ציין שירות המבחן כגורמים מגבירי סיכון את העובדה שהנאשם בעל דפוס אישיות אימפולסיבי, את קשריו עם גורמים שוליים, את קשייו בהצבת גבולות ונטייתו להיגרר חברתית, את מעורבותו החוזרת בפלילים, ואת העובדה כי לא השלים את צו השירות לתועלת הציבור אותו היה עליו לרצות במסגרת הליכים משפטיים שהתנהלו נגדו בעבר.

כגורמים מפחיתי סיכון ציין שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם, את מאמציו לתפקוד תעסוקתי יציב, את העובדה כי הוא מכיר בנזקקותו הטיפולית, ומביע רצון להשתלב בטיפול שסייע לו להתמודד עם קשיו.

מכל האמור לעיל, הסיק שירות המבחן כי הסיכון לביצוע עבירה דומה בעתיד על ידי הנאשם הינו בינוני, וחומרתה העתידית של עבירה שכזו במידה ותבצע הינה נמוכה.

שירות המבחן סיכם באומרו כי התרשמותו היא כי במסגרת פיקוח המעצר עבר הנאשם טיפול משמעותי מאד עבורו, בו למד לזהות מצבים של ייאוש ותסכול, ורכש כלים להתמודדות מותאמת עמם. להערכתם, כיום מודע הנאשם לבעייתיות הכרוכה בהתנהגותו ומעוניין להמשיך לקבל סיוע מגורם מקצועי על מנת לרכוש מיומנויות של שליטה עצמית להתמודדות מותאמת ויעילה במצבי משבר.

שירות המבחן ציין כי כחלק מתהליך האבחון, עבר הנאשם פגישת איבחון ראשונית ונמצא מתאים להשתלב בקבוצה טיפולית לעבירות אלימות, אשר צפויה להתחיל בתאריך 20.11.13.

נוכח כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן כאמור לעיל.

טענות הצדדים

7. המאשימה עותרת להטיל על הנאשם 3 את העונשים הבאים: 24 חודשי מאסר בפועל; הפעלת המאסר על תנאי בן 8 חודשים במצטבר לכל עונש שיושט; מאסר על תנאי אשר יחול על כל עבירות כנגד רכוש והעבירות בהן הורשע הנאשם; קנס כספי בסך של 10,000 ₪, ופיצוי לקורבנות העבירה בסך של 5,000 ₪.

על הנאשם 4 עותרת המאשימה להטיל את העונשים הבאים: 12 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי אשר יחול על כל העבירות כנגד רכוש והעבירות בהן הורשע הנאשם; קנס כספי בסך 10,000 ₪; פיצוי לקורבנות העבירה בסך של 5,000 ₪, וחילוט רכבו של הנאשם מסוג "מאזדה", מ.ר: 4974257.

לטענת המאשימה, במתחם העונש ההולם אשר נקבע על ידי בית משפט זה, בעניינם של נאשמים 1 ו-2, ואשר אושר על ידי בית משפט מחוזי מרכז, אין כדי לשקף את המדיניות שהתווה בית המשפט העליון, לפיה יש להחמיר בעונשים המושטים על נאשמים שהורשעו בעבירות הנ"ל, ומשכך, לטענתה, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה, בצירוף ענישה נלווית. כן טענה המאשימה כי לא מתקיימים הטעמים במקרה דנן, אשר בעטיים רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה.

המאשימה הדגישה את חומרת העבירות אותן ביצעו הנאשמים, את הנזקים הקשים שנגרמים מביצוען, את העובדה כי מדובר במכת מדינה, וכי על מנת להרתיע מבצעי עבירות אלה יש לנקוט בענישה מרתיעה ומחמירה, הכוללת הטלת מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריה. כן הדגישה המאשימה את הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות, שהינם הגנה על שלום הציבור ורכושו, תחושת ביטחון הציבור, הגנה על פרטיות אזרחי ותושבי המדינה ומניעת התארגנות בחבורה לצורך ביצוע פשעים. בנוסף לכך, הדגישה את הערך המוגן של הגנה על תפקודו התקין של השירות הציבורי ומניעת פגיעה בכבודו של עובד הציבור, אשר נפגע מביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור בה הורשע נאשם 4.

המאשימה ציינה עוד את הפגיעה המשמעותית שנגרמה לערכים המוגנים האמורים, הכוללים את הנזק הרב שהסבו הנאשמים לדירה ואת הנזק הרב שהיה צפוי להיגרם מביצוען, שכן, אילולא נתפסו הנאשמים על ידי המשטרה, הייתה מאבדת המשפחה רכוש רב ויקר ערך, ואף כלי הנשק היה יכול להגיע לידיים עברייניות. כן ציינה המאשימה את העובדה כי לנאשמים חלק מרכזי בביצוע העבירות וכי קדם לביצוען תכנון מוקדם.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה כי לנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות בהן הורשע בתיק זה, בגין ריצה מאסר בפועל ממושך, וכי בעת ביצוע העבירה היה תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי שהינו בר הפעלה לתקופה של 8 חודשים.

כן ציינה המאשימה כי אף לנאשם 4 קיימת הרשעה קודמת בביצוע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות.

לעניין העונש שהוטל על נאשמים 1 ו-2 ציינה המאשימה כי הנאשם 3 ריצה אף עונש מאסר, בניגוד לנאשמים 1 ו-2 אשר לא ריצו עונשי מאסר כלל, כאשר לחובת הנאשם 2 לא עמדו הרשעות קודמות בתחום הרכוש. בעניין זה ציינה המאשימה, כי על אף שאינה מסכימה עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתיק זה, בית המשפט המחוזי הבהיר כי

הוא מוצא להקל עם הנאשמים 1 ו-2 משום שאלה לא ריצו עונשי מאסר בפועל חרף עברם הפלילי, וזאת בניגוד לנאשם 3. כן אבחנה המאשימה את עניינו של נאשם 2, אשר בעניינו השתת מאסר בפועל הפקיעה את יתרת ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות שהוטל עליו, דבר שאיננו חל בעניינם של שני הנאשמים דכאן.

לטענת המאשימה, אין לקבל את המלצת שירות המבחן בעניינם של הנאשמים, שכן שירות המבחן מהווה גורם ממליץ בלבד וכי קבלת המלצתו תהווה סטייה ממתחם העונש ההולם, שאין לה הצדקה במקרה זה. עוד ציינה כי לא ברורה המלצת שירות המבחן בעניין נאשם 4, אשר בכוונתה לשלב את הנאשם בטיפול בבעיית אלימות, כאשר העבירות בהן הורשע בתיק זה הן עבירות רכוש.

לעניין חילוט רכב המזדה הדגישה המאשימה את העובדה כי מדובר ברכב ששימש את הנאשם וארבעה נאשמים נוספים לצורך הגעה למקום ביצוע העבירות, כי הרכוש הגנוב הועמס עליו והועבר מזירת ביצוע העבירות. לטענתה, עילת החילוט בעניין רכב זה חזקה אף יותר מזו של רכבו של נאשם 1 ועל כן היא עותרת לחילוט מבלי שתינתן אפשרות לחלופת חילוט.

8. הסנגור עותר לכך שבית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן וימנע מהטלת עונש מאסר בפועל על שני הנאשמים, וזאת בשל מאמצי השיקום שעשו הנאשמים, אשר מצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

לטענת הסנגור, על בית המשפט לגזור על הנאשמים עונשים בהתאם לגזר הדין שניתן בעניינם של הנאשמים 1 ו-2, בפסק הדין החלוט של בית המשפט המחוזי.

הסנגור הדגיש את נסיבותיהן החמורות יותר של העבירות בהן הורשעו הנאשמים 1 ו-2 ואת נסיבות הנאשמים עצמם. כך טען, כי נאשם 1 ביצע את העבירות בעת שהיה נתון במעצר בית בגין עבירת התפרצות, במעשיו הפר גם הוראה חוקית, וכי היו תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי. עוד הוסיף כי נאשם 1 היה עצור עד תום ההליכים, כאשר בעניינו לא עלתה או נבחנה אפשרות שיקום.

אף נאשם 2 היה עצור עד תום ההליכים ואפשרות שיקום לא עלתה ולא נבחנה, כאשר החומרה המיוחדת בעניינו הייתה כי ביצע את העבירות המיוחסות לו ביום הראשון בו היה אמור להתחיל לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, שהוטל עליו בתיק אחר.

עוד טען הסנגור כי מרכיב הקנס המבוקש על ידי התביעה לא הושת על נאשמים 1 ו-2 ועל כן אין להטילם על הנאשמים דכאן.

הסנגור הדגיש כי הנאשמים הודו במיוחס להם, לקחו אחריות על מעשיהם וחסכו מזמנו של בית המשפט; כי כל הרכוש שנגנב מהמתלוננים נתפס והוחזר לבעלים; כי הנאשמים לא ידעו על תכולתה של הכספת בעת שגנבו אותה ומשכך לא ידעו כי בכספת נמצא כלי נשק; כי העבירות לא בוצעו באופן מתוחכם או תוך שימוש באמצעים מיוחדים; כי לא נגרם למתלוננים נזק מהותי שכן מדובר בכתם בפרקט בלבד; וכי הנאשם 4 המתין בחוץ ברכב בעת שיתר הנאשמים יצאו מהדירה עם הרכוש הגנוב.

כן הפנה הסנגור לתסקירי המבחן החיוביים אשר התקבלו בעניינם של הנאשמים, לאחר שבית המשפט המחוזי שחרר אותם בפיקוח שירות המבחן ואיפשר להם להחל בהליך שיקומי. כפי שעולה מתסקירי המבחן, הנאשמים שניהם ניצלו את ההזדמנות שניתנה להם, עברו הליך שיקומי מוצלח ושינו באופן משמעותי את דרך חייהם. עוד ציין כי שניהם עומדים להינשא ועובדים בצורה מסודרת. לעניין עברם הפלילי ציין הסנגור כי לנאשם 4 הרשעה בעבירת אלימות אשר התבצעה לפני 6.5 שנים וכי מעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריה, ואילו לנאשם 3 שלוש הרשעות.

לעניין עתירת המאשימה לחילוט רכב המזדה, ציין הסנגור כי ערך רכב זה נמוך בהרבה מרכבו של נאשם 1, וכי הרכוש הגנוב הוכנס לרכב המזדה על ידי נאשם 1.

9. נאשם 3 בדברו האחרון ציין כי שיקם את חייו ופתח בדרך חדשה, וכי הקים עסק. הנאשם עתר לכך שבית המשפט ייתן לו הזדמנות להמשיך בכך.

10. נאשם 4 ציין כי טעה ומעד בעת שביצע את העבירות נשוא כתב האישום, כי אף הוא החל בדרך חדשה, כי הוא עובד באופן מסודר ואף עומד להתחתן. כן הביע את רצונו להמשיך בחיים נורמטיביים אותם חי כעת ולא לצעוד לאחור.

דין והכרעה

11. העיקרון המנחה בענישה, בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הוא עיקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצעו הנאשמים, בהתאם לעיקרון הקבוע בסעיף 40ג' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

12. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות אותן ביצעו הנאשמים, הינם הגנה על שלום הציבור ורכושו, הגנה על תחושת בטחון הציבור, וכן מניעת תכנון מוקדם של פשעים.

הערך המוגן אשר נפגע מביצוע העבירה, בה הורשע נאשם 4, בנוסף לעבירות אותן ביצע בצוותא עם יתר הנאשמים, הינו הגנה על בעלי תפקיד ציבורי, הממלאים תפקידם כדיון.

13. הנאשמים ביצעו עבירות חמורות, אשר מידת פגיעתם בערכים החברתיים המוגנים האמורים הינה גבוהה ומשמעותית. הנאשמים התפרצו לדירת המתלוננים בבניין, בצוותא חדא עם נאשמים נוספים, בכך שפתחו את דלת הבית בכוח, עיקמו את מנעול הדלת, הכניסו לום בין הדלת למשקוף, עיקמו את לשונית הדלת ונכנסו לדירה. בהמשך לכך, גנבו הנאשמים מהדירה רכוש רב, שכלל כספת סגורה, שהייתה מקובעת לקיר, והכילה אקדח שהיה שייך למתלונן, תכשיטים יקרי ערך, אייפד, 2 בקבוקי בושם, בקבוק משקה אלכוהולי וכסף מזומן בסך \$ 1,800 ו-2,820 ₪. כן שפכו הנאשמים חומרי ניקוי על הפרקט בדירה, שניזוק כתוצאה מכך.

בעניין חומרתי של עבירת ההתפרצות, והענישה הראויה בגינה, יפים דבריו של כבוד השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (2008):

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק "כעבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות הפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו "כעבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית- מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי- משפחתי השמור ביותר של האדם".

כן ראו את שנקבע ברע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל (2008):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל,

שהיו-אפשר לומר- למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם...ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריח כדי לפטור מעונשם, ולו תקופה מה, את הציבור".

14. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית, בשים לב לקשירת הקשר, התכנון המוקדם, ההצטיידות בכלי רכב ובכלי פריצה לצורך ביצוע העבירות, והנזקים שנגרמו לדירה הן בעקירת הכספת, השחתת הפרקט והנזקים לדלת.

זאת ועוד, היקף הרכוש שנגנב הינו רב מאד וכולל נשק. לעניין זה אציין כי כאשר נגנבת כספת, מבלי שהגונבים מודעים לתוכנה, עליהם לשאת באחריות לכל הנמצא בתוכה, ואין לשקול לקולא את העובדה כי לא היו מודעים לכך שקיים נשק בתוך הכספת.

לקולא, יש לשקול את העובדה כי רכושם של המתלוננים הוחזר להם ומשכך היקף הנזק שנגרם להם קטן יותר.

15. עם זאת, בעניינו של נאשם 4, יש לשקול את העובדה כי אף בעת שהיה בבית המשפט, במהלך דיון הנוגע להארכת מעצרו בגין העבירות החמורות אותן ביצע, לא נרתע ממורא הדין ומתפקידו של שוטר שביצע את תפקידו במהלך הדיון, והעליבו כמפורט בכתב האישום.

16. בטרם קביעת מתחם העונש בעניינם של הנאשמים שבפניי, יש לבחון את המתחם שנקבע בעניינם של הנאשמים 1 ו-2, אשר הורשעו בעבירות זהות שבוצעו בצוותא חדא עם הנאשמים שבפניי.

כידוע, על פי עקרון אחידות הענישה, יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות, ובאותן נסיבות:

"עקרון אחידות הענישה הוא בעל חשיבות רבה במשפטנו. הוא משקף את ערכי השוויון, ההגנות והצדק, ואף את האינטרס לשמור על אמון הציבור בהליך הפלילי ובמערכת המשפט. במהלך הדיון, הדגישו הסנגורים כי יש "להחיל את עיקרון אחידות הענישה גם במקרה כזה בו ניתנו גזרי דין על ידי שני מותבים שונים. דעה זו מקובלת עלינו. המבחן הוא אם עסקינן בסיפור מעשה אחד. אין זה אומר, כמובן, שכל ה"שחקנים" בסיפור אמורים לקבל את אותו העונש - ודאי שלא. יש לבחון את נסיבות העושה והמעשה. ברם, נקודה חשובה היא היחס בין עונשם של המעורבים במקרה על פי חומרת השתתפותם היחסית. האירוע המשותף מגביר את הצורך לבנות ענישה ראויה, הן כלפי הנאשם המסוים והן בהתחשב ביחס בינו לבין משתתפים אחרים. ודוק, עקרון אחידות הענישה איננו כלל הכרעה סופי ומוחלט, מין "סרגל מכאני" שממנו אין לסטות (ע"פ 493/88 וותד נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(3) 133, 137 (1989)). אין לבצע פעולת "העתק-הדבק" מנאשם בתיק אחד לנאשם בתיק אחר רק בשם עיקרון אחידות הענישה. שומה על בית המשפט לשקול היטב את הנסיבות המיוחדות של כל נאשם ונאשם, על מנת לחתור לענישה ההולמת את העבירה על פי אמות המידה המקובלות במשפטנו. הסתייגות זו מפני אחידות נוקשה ועיוורת שהודגשה פעמים רבות בפסיקות שיצאו מלפני בית משפט זה (ראו ע"פ 5640/97 רייך נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 433, 470 (1999); רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם בנבו] (5.5.2009)). השתתפותם של נאשמים שונים באותו סיפור מקרה מניחה את התשתית לתחולת עיקרון אחידות הענישה. אך יש לזכור שכפי שאפליה ללא הצדקה בתוצאת גזר הדין פוגעת בעיקרון אחידות הענישה, כך גם שוויון מלאכותי בין נאשמים" (ע"פ 5195/11 גיאורגי קריניאן נ' מדינת ישראל (28.3.2012)).

17. בנוגע לעקרון זה ומשמעותו, לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, אפנה לדברי כב' השופט מיכאל קרשן בת"פ 19312-03-13, **מדינת ישראל נ' עבדא** (29.9.13) בו קבע כדלקמן:

"לדידי, אין כל טעם או הגיון בהפעלת המבחן התלת שלבי על כל פרטיו ודקדוקיו במקרה שבו לפני בית המשפט הגוזר את הדין מונחים גזרי דין (כל שכן גזרי דין חלוטים) של שותפים לדבר עבירה שביצעו את העבירה המשותפת בצוותא חדא ובנסיבות דומות. כאשר ישנם בנמצא גזרי דין שכאלה, המלאכה העיקרית של בית המשפט בשלב גזירת הדין היא לקבוע את העונש המתאים לנאשם שלפניו ביחס לגזרי הדין של שותפיו. כך על בית המשפט לעשות על מנת להגשים את עיקרון אחידות הענישה, שלפיו יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות, ובאותן נסיבות [ע"פ 4600/12 טבראני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר "נבו") (13.6.2012)].

במצב הדברים הרגיל, נדרש לטעמי בית המשפט שמונחים לפניו בעת גזירת הדין גזרי דין של שותפים לדבר עבירה, לפעול אמנם ברוח תיקון 113 לחוק אך זאת באופן מקוצר, כמתחייב ממעמד הבכורה של עיקרון אחידות הענישה.

לדעתי, על בית המשפט לבדוק האם מתחמי העונש שנקבעו בעניינם של השותפים שנדונו הולמים את עיקרון היסוד בענישה הלא הוא עיקרון ההלימה, האם המתחמים שנקבעו לגבי השותפים מצויים בתחום הסביר (בהתחשב בכל השיקולים המשמשים בעת קביעת מתחם העונש ההולם), והאם העונשים שנגזרו עליהם בסוף היום עומדים אף הם בתנאי בסיסי זה של סבירות. אם לא מתעורר קושי בעניין זה, רשאי לדעתי בית המשפט, לאחר שקבע את מידת אשמו של הנאשם שלפניו ביחס למידת האשם של שותפיו, לעבור ישירות לקביעת העונש המתאים בתוך המתחם".

18. דבריו של כב' השופט קרשן לעיל מקובלים עליי, ובוודאי שכך כאשר המתחם והעונש שהוטל על הנאשמים נקבע על ידי בית המשפט המחוזי בפסק דין חלוט.

19. ומן הכלל אל הפרט.

20. בענייננו נקבע מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצעו הנאשמים 3 ו-4, לא רק על ידי בית המשפט השלום, אלא כאמור גם, באופן מפורש, על ידי בית המשפט המחוזי, בערעור שהוגש לו בעניינם של נאשמים 1 ו-2, אשר קבע בפסק דין חלוט, כי הוא מקבל את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום לגבי נאשמים אלה (ראו עמ' 6 סעיף 1 לפסק הדין בעפ"ג 18597-06-13 **צור נ' מדינת ישראל** (17.9.2013)).

מתחם העונש שנקבע בעניינו של נאשם 2 על ידי כב' השופט לוי, שהורשע בעבירות ובנסיבות זהות לנאשם 3, נע בין 5 חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב בעקרון אחידות הענישה, העובדה כי אני מוצאת כי מתחם זה סביר, ובעיקר העובדה כי המתחם אושר על ידי בית המשפט המחוזי בפסק דין חלוט, הרי שאני מוצאת לקבוע כי זה מתחם העונש ההולם את העבירות שבוצעו על ידי נאשם 3.

אף בעניינו של נאשם 4 אני מוצאת לקבוע מתחם זהה, שכן אמנם הוא הורשע בעבירה נוספת של העלבת עובד ציבור, אולם חלקו היה קטן יותר בביצוע העבירות העיקריות משל הנאשמים האחרים, שכן בשלב מסוים המתין ברכב בעת שהנאשמים היו בדירה.

לפיכך, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות אותן ביצעו הנאשמים ונסיבותיהן, נע בין חמישה חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשי מאסר בפועל.

21. אשר לגזירת העונש.

נאשם 3

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם 3, יש לשקול את עברו הפלילי, הכולל שתי הרשעות קודמות בביצוע עבירות לא מעטות של רכוש והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו, בגין ריצה שתי תקופות מאסר בפועל, כאשר בעת ביצוע העבירות נשוא תיק זה, היה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 8 חודשים, ואף זה לא הרתיעו מלבצע את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

23. נוכח חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, עברו הפלילי, והעובדה כי ביצע את העבירות בעת שהיה מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו, העונש שהיה על בית המשפט להטיל הוא עונש מאסר בפועל הכולל את הפעלת המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

24. ואולם במקרה דנן קיימים שיקולים משמעותיים לקולא, אשר יש בהם אף כדי להביא לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם ולהאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, לקח אחריות מלאה על ביצועו, הביע חרטה והביע אמפתיה למתלוננת. כן יש לשקול את נסיבותיו האישיות אשר פורטו בתסקיר.

ואולם השיקול המרכזי לקולא, אשר על פי תיקון 113 לחוק העונשין אף מאפשר סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, הינו העובדה כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך טיפולי לשיקומו ולשינוי דפוס חייו, ובשל כך המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה התלוי ונגדו, להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות ולהעמידו בצו מבחן ממושך למשך 18 חודשים.

שירות המבחן ציין כי הנאשם שיתף עימם פעולה לאורך תקופה של תשעה חודשים, במסגרת זו השתתף בטיפול קבוצתי מדי שבוע. בתקופת הטיפול הנאשם הביע מוטיבציה של ממש לבחון את המניעים שהובילו אותו לנהוג בעבריינות לאורך חייו, שיתף בכנות בתחושותיו, והגמיש עמדותיו בתחומי חייו השנים, לרבות בקשיו המשפחתיים והזוגיים. הנאשם מתמיד על שמירת קשר משמעותי עם בנו ומגלה אחריות כלפיו בכך שמשלם מזונות מדי חודש. ציין, כי ההתרשמות היא כי הנאשם עושה מאמצים לשקם את חייו, כי בפער להיכרותם עימו בשנת 2009 קיימת תזוזה בעמדותיו, כאשר כיום הוא נתון בצומת משמעותי בחייו ומבין את החשיבות שבהמשך השתלבותו בטיפול משמעותי.

ציין עוד כי הנאשם עבר תהליך משמעותי בשנה האחרונה, כי ניתק את קשריו עם גורמים בעיתיים וכעת מתמקד בקידומו התעסוקתי, פרנסתו וקשריו המשפחתיים והזוגיים. הנאשם מוכר לשירות המבחן בעברו כמטופל אשר לא שיתף פעולה ולא היה מודע למצבו, ואילו כיום ניכרת עייפות ורצון לשינוי מהנאשם, הוא מגלה כוחות תפקוד חיוביים הבאים לידי ביטוי בתפקודו כאב, התמדתו בעבודה, ושיאיותו להקים תא משפחתי מבוסס ויציב. בנוסף, הנאשם מביע נכונות להמשך קבלת טיפול במסגרת צו מבחן ממושך, אשר ממנו מסוגל כיום הנאשם להפיק תועלת ולתמוך בתפקודו הנורמטיבי הנוכחי.

שירות המבחן הדגיש כי נוצר בסיס חיובי להמשך טיפול בשירות המבחן וכי קיים סיכוי משמעותי לחזק את התנהלותו

עמוד 10

היציבה של הנאשם באמצעות טיפול.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי הפעלת המאסר על תנאי בן 8 חודשים התלוי ועומד נגדו, תהיה בלתי צודקת ובלתי מידתית, וכי יש מקום ליתן לנאשם הזדמנות לשקם את חייו ולשנות את דרכו.

יחד עם זאת, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה ולא די בהארכת המאסר על תנאי והטלת צו מבחן, ועל כן אני מורה כי הוא יבצע שירות לתועלת הציבור.

נאשם 4

25. בגזירת עונשו של הנאשם 4 יש ליתן משקל לכך שבעברו הרשעה קודמת בביצוע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי.

בנוסף, אף בעניינו קיימים שיקולים משמעותיים לקולא, אשר מובילים למסקנה כי יש להטיל עליו ענישה ברף התחתון של המתחם.

אף נאשם 4 הודה, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. כן יש לשקול את גילו צעיר ואת נסיבותיו האישיות שפורטו בתסקיר המבחן. בנוסף, אף בעניינו התקבל תסקיר מבחן חיובי אשר המליץ להעמידו בצו מבחן לתקופה של שנה, במהלכה ישולב הנאשם בהליך טיפולי קבוצתי, ובמידה ויחליט בית המשפט להשית על הנאשם מאסר בפועל, יש לאפשר לנאשם לרצותו בדרך של עבודות שירות, על מנת שיוכל להמשיך בהליך השיקומי שהחל במסגרתו.

בתסקירו ציין שירות המבחן, כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ועל הנזקים שנגרמו למתלוננים בשל העבירות אותן ביצע, והביע את רצונו לעבור תהליך של איחוי פגיעות עם המתלוננים, במסגרתו הוא מעוניין לבקש את סליחתם ולפצותם במידת הצורך.

כן צוין, כי הנאשם שולב בטיפול קבוצתי של שירות המבחן, אליו הגיע בהתמדה ולקח בו חלק פעיל ומשמעותי, כאשר במהלך הטיפול העמיק מודעותו לתהליכים ולדפוסים שהובילו אותו לביצוע העבירה, למד לזהות מצבי סיכון ואף רכש כלים מתאימים שסייעו לו להימנע מהתנהגות בעייתית דומה בעתיד.

עוד התייחס שירות המבחן לגילו הצעיר של הנאשם, למאמציו לתפקוד תעסוקתי יציב, לעובדה כי הוא מכיר בנזקקותו הטיפולית, ומביע רצון להשתלב בטיפול שסייע לו להתמודד עם קשיו.

מכל האמור לעיל, הסיק שירות המבחן כי הסיכון לביצוע עבירה דומה בעתיד על ידי הנאשם הינו בינוני, וחומררת העתידית של עבירה שכזו במידה ותבצע הינה נמוכה.

כן ציין שירות המבחן כי התרשמותו היא כי במסגרת פיקוח המעצר עבר הנאשם טיפול משמעותי מאד עבורו, בו למד לזהות מצבים של ייאוש ותסכול, ורכש כלים להתמודדות מותאמת עמם. להערכתם, כיום מודע הנאשם לבעייתיות הכרוכה בהתנהגותו ומעוניין להמשיך לקבל סיוע מגורם מקצועי על מנת לרכוש מיומנויות של שליטה עצמית להתמודדות מותאמת ויעילה במצבי משבר.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי ניתן להטיל על הנאשם מאסר ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, ועל מנת שימשיך בשיקום ובטיפול אותו אתחיל, המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

26. לעניין האבחנה בין עונשם של הנאשמים 1 ו-2 לבין עונשם של הנאשמים דכאן, אציין כי הנאשם 1 ביצע את העבירות בעת שהיה נתון במעצר בית בגין עבירת התפרצות, כאשר במעשיו הפר הוראה חוקית, והיו תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי. אף בעניינו של נאשם 2 קיימת חומרה מיוחדת בכך שביצע את העבירות המיוחסות לו בעת שהיה אמור להתחיל לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, שהוטל עליו בתיק אחר. בנוסף, ובעיקר, בענינם של הנאשם 1 ו-2 לא נמצא כי קיים סיכוי ממשי לשיקומם, כפי שעלה בענינם של נאשמים 3 ו-4, שיקול שהיווה שיקולי מרכזי להקלה בעונשם של נאשמים 3 ו-4.

חילוט הרכב

27. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות בענייננו, כמו גם את החלטת בית המשפט המחוזי בעניינו של רכבו של נאשם 2, אני סבורה כי יש להורות על חילוט רכב המזדה.

תרומת רכב המזדה לביצוע העבירות הייתה משמעותית, שכן באמצעות הרכב הביאו הנאשמים את הכלים שבעזרתם פרצו את הדירה, הוכנס לרכב הרכוש הגנוב והנאשמים 1 ו-4 נסעו בו. לא מצאתי בעובדה שנאשם 1 הכניס את הרכוש לתוך הרכב, כדי להפחית מחלקו של נאשם 4, שכן הוא זה שהמתין ברכב ונהג בו.

לפיכך, אני סבורה כי אין מקום להקל יותר בעניין חילוט רכב המזדה, מחילוט רכבו של נאשם 2, ובהתחשב בכך שבית המשפט המחוזי קבע כי רכבו של נאשם 2 יושב לו, אם יפקיד סכום של 50,000 ₪, ונוכח דברי הסנגור כי שוויו של רכבו של נאשם 4 הינו כ-38,000 ₪, הרי שאני סבורה כי יש להורות על חילוט רכב המזדה.

28. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 3:

א. אני מאריכה את המאסר המותנה בת"פ 31323-08-10 (בית משפט השלום ברמלה) בן 8 חודשים לשנתיים נוספות.

ב. 300 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.

ג. פיצוי למתלוננים עליזה ורון קריספל בסך 5,000 ₪, אשר יופקדו בקופת בית המשפט בתוך 30 יום מהיום.

ד. צו מבחן ל-18 חודשים.

נאשם 4:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות במפקדת מחוז מרכז, כתובת: ת.ד. 81, רמלה. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 19.3.2014.

- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבתוך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש או עבירה נגד עובדי ציבור ו/או שוטרים.
- ג. פיצוי למתלוננים עליזה ורון קריספל בסך 5,000 ₪, אשר יופקדו בקופת בית המשפט בתוך 30 יום מהיום.
- ד. צו מבחן לשנה.

29. אני מורה על חילוט רכב המזדה מ.ר. 7974257.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ד, 20/01/2014 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

רכיב עבודות השירות לתועלת הציבור יעוכב למשך 45 יום.

נוכח העובדה שמועד תחילת ריצוי עבודות השירות נקבע ליום 19.3.14 אין צורך בעיכוב רכיב זה.

רכב המזדה יופקד על ידי הנאשם בתוך 45 יום.

התנאים והערבויות שנקבעו לצורך שחרור הרכב, ישארו בעינם עד מועד זה או עד לאישור הפקדה.

הפקדונות שהופקדו בתיק המעצר: בעמ"ת מחוזי מרכז 52007-10-12 ובעמ"ת 42302-09-12, יושבו למפקידים בעוד 45 יום, כאשר סך של 1,300 ₪ מתוך ההפקדה בתיק 52007-10-12 יועברו לעו"ד פורר וסך של 1,500 ₪ מתוך ההפקדה בתיק 42302-09-12 יועברו לעו"ד פורר.

ככל שהמאשימה תקבל החלטה שלא להגיש ערעור, עליה להודיע על כך בהקדם לב"כ הנאשמים.

**ניתנה והודעה היום י"ט שבט
תשע"ד, 20/01/2014 במעמד
הנוכחים.
שרון קיסר, שופטת**

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ד, 20/01/2014 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר, שופטת

קלדנית: איילת סוסן

הוקלדעלידיאילתסוסן